

OSTOPOVICKÝ

Den Země

Den Země vznikl roku 1970 v USA. Toto vedlo k vytvoření americké agentury pro ochranu životního prostředí po celých Spojených státech. Dnes slaví Den Země více než miliarda lidí ve 175 státech. U nás ve škole se konal taky Den Země, byla vytvořena různá stanoviště. Přijeli sem Policie ČR a Hasiči Střelice. Konala se i cyklojízda s policejní cyklohlídkou. Za dokončení úkolů se rozdávala razítka. Čím víc bylo nasbíraných razítek, tím víc se dostalo odměn. Druhý den se u kaple konal jarmark a výdělek z výrobků šel na nakoupení stromů do školní zahrady.

M. Střelec, R. Sojka, M. Kukla

Zatímco celosvětově je tento den oslavován již několik desetiletí, v Ostropovicích je tato tradice podstatně kratší. Je ale pěkné, že se tak děje. Uvědomění si nutnosti ochrany planety, na které žijeme, bychom však neměli koncentrovat jen do jediného dubnového dne. A my Ostropovčáci tak určitě nečiníme. Věřím tomu, že většina z nás záměrně není své životní prostředí, třídí odpad, neplytvá pitnou vodou a uvědomuje si své kořeny. V ostropovické škole se k tomu snažíme vést i naše žáky, někdy s větším, někdy s menším úspěchem. Když jsme se o Dni Země učili, měly děti odpovědět na otázku: Myslíte si, že ostropovická cyklojízda a folklorní slavnost nějak souvisí s ekologií? Většina z nich odpověděla, že ne, nebo že možná tak cyklojízda. Dostalo se jim vysvětlení o významu znalosti a zálibení v místním folklóru v souvislosti s ochranou místa, kde žijeme. Folklór v nás vzbuzuje pýchu a hrdost na zemi, z níž jsme vzešli. Budeme-li tuto hrdost přirozeně cítit, nemůže se stát, že odvezeme pytel s odpady do přírody, našeho původního prostředí. Prostředí, které nám po-

skytuje ten nej wellness efekt, jaký si jen můžeme představit.

Děkujeme všem, kteří nás učí milovat folklór, naši obec, slušně se chovat a pomáhat si, pomáhat tak naší Zemi, modré, velké a přece tak křehké planetě.

P.T.

Předmájový slet na sokolovně

V posledním dubnovém dni v obci opět vzplály ohně. A protože tento den nebyl pátkem, nemučily okolí dusivým kouřem, ale jak tomu velí tradice, svým světlem poskytovaly bezpečí a ochranu před zlými duchy. V plamenech vatry postavené v areálu sokolovny skončila tradičně čarodějnice připravená dětmi ve škole a přinesená v průvodu malých kouzelníků a kouzelnic – přirozeně těch dobrých a hodných. Na sokolovně pak měřili své síly v pro nás trochu netradičních disciplínách. Tak například zatímco běžní smrtelníci měří síly ve střelbě z pušky nebo luku, kouzelníci mají svůj „pliving“ – terčem bývá, ochránci zvířat prominou, pavouk (jen pro pořádek, aby neutekl, byl umělý). Muziku k dobré pohodě si obstarali pomocí hrnců, pokliček a vařeček a lopotné pídění na záhonku nahradili jednoduchým vykouzlením kytek pro maminky. No, užili si toho dne dosyta, stejně jako opékaných buřtů.

P.CH.

Obec informuje

Posílení autobusových spojů

Od 10. června dochází k dalšímu rozšíření nadstandardu dopravní obslužnosti v rámci Integrovaného dopravního systému. Poprvé v noci ze soboty 9. června na neděli 10. června 2012 a poté pravidelně každou noc před víkendem anebo před svátkem bude vyjíždět nový spoj linky 403 na trase Brno, Osová na mostě – Ostopovice – Troubsko – Veselka – Popůvky – Omice. Spoj bude z Osové vyjíždět v čase 2:47 hodin a bude zde navazovat na noční linku 91 ze spojení u Hlavního nádraží ve 2:30 hodin. Přestupní návaznost je také zajištěna v zastávce Čermákova, kde lze na linku 403 přestoupit z linky 96 ze stejného spojení. Od těchto data je v noci před nepracovním dnem zaveden nový spoj v čase 2:32 hodin z Ostopovic na Osovou. K posílení spojů dochází také v pracovních dnech, konkrétně v 19:56 z Brna, Labské do Ostopovic a v 17:32 z Ostopovic do Brna, Labské.

Rekonstrukce obecního úřadu

V průběhu července a srpna bude probíhat rekonstrukce kanceláří obecního úřadu. Z důvodu rekonstrukce dojde k omezení úředních hodin, během kterých bude provizorní provoz obecního úřadu zajištěn v zasedací místnosti v přízemí budovy obecního úřadu. Plný provoz obecního úřadu v rekonstruovaných prostorech bude obnoven na přelomu srpna a září.

Pyroman na dálnici

V jarních měsících jste možná zaznamenali velmi častý výskyt zásahů hasičských jednotek v okolí obce. Důvodem opakovaných požárů bylo nejenom extrémní sucho, ale především konání neznámého pyromana, který opakovaně zakládal požáry v okolí lokality Staré dálnice. Za obět mu padlo i několik chatků a přístřešků. Pachatel tohoto nebezpečného jednání bohužel nebyl dopaden.

Zahájena stavba sběrného dvora

Začátkem měsíce dubna byla zahájena stavba nového sběrného dvora za železničním mostem v ulici Družstevní. Stavba od té doby značně pokročila a v současnosti jsou na místě kromě kompletní přípravy podkladových vrstev také první konstrukce přístřešků pro kontejnery. Stavba probíhá podle plánu a měla by být dokončena v průběhu měsíce srpna.

Dětské hřiště Na Rybníčku

Zatím drobných úprav se dočkalo dětské hřiště v ulici Na Rybníčku. Byly vyměněny staré potrhání sítě v brankách a byla instalována nová pružinová lavice. Na konci své životnosti jsou však i některé další herní prvky, a proto usilujeme o získání dalších financí prostřednictvím dotačních žádostí. Vzhled i vybavení hřiště se snažíme přizpůsobit co nejvíce přáním dětí a rodičů, proto oceníme i další náměty na doplnění vybavení hřiště.

Změna č. 3 územního plánu

Po řadě průtahů a zdržení, způsobených zejména v souvislosti s projednáváním krajského územního plánu, tzv. Zásad územního rozvoje, je k veřejnému projednání připravena Změna č. 3 územního plánu obce Ostopovice. Samotné veřejné projednání návrhu proběhne dne 8. srpna v sále restaurace u Volejníků a všichni občané jsou srdečně zváni. Kompletní obsah Změny č. 3 je dostupný v elektronické podobě na úřední desce obce a dále k nahlédnutí na obecním úřadu.

Moravská vlajka

Dne 5. července, na státní svátek svatých Cyrila a Metoděje, se naše obec poprvé připojí k iniciativě „Za vyvěšování moravské vlajky“. Na obecním úřadu tak v tento den zavlaže tradiční žlutočervená moravská vlajka se zemským znakem – šachovanou orlicí v modrém poli. Cílem iniciativy je probouzet zájem veřejnosti, zejména mladých lidí, o poznávání naší vlasti – jejích jedinečných tradic, barvitého folklóru, bohatých dějin i malebné přírody.

Jan Symon

Výpis usnesení z 2. zasedání zastupitelstva

Zastupitelstvo obce Ostopovice schvaluje

- za ověřovatele zápisu o průběhu 2. zasedání zastupitelstva obce Zuzanu Benešovou a Pavla Matýška ml.
- program zasedání zastupitelstva.
- celoroční hospodaření obce a závěrečný účet obce za rok 2011 včetně zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření obce za r. 2011 s výhradou nedostatků uvedených ve zprávě a přijímá opatření potřebná k nápravě zjištěných chyb a nedostatků.
- Rozpočtové opatření č. 1/2012.
- Rozpočtové opatření č. 2/2012.
- Obecně závaznou vyhlášku č. 1/2012, kterou se zrušuje Obecně závazná vyhláška č. 1/2012, o místním poplatku za provozovaný výherní hrací přístroj nebo jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí.
- Dodatek č. 11 Smlouvy o zajištění financování systému IDS JMK a pověřuje starostu jejím podpisem.
- nabídku paní Simony Markové ze dne 24. 5. 2012 na pozemek p.č. 1579 v k.ú. Ostopovice k záměru, který byl zveřejněn od 23. 5. 2012 do 15. 6. 2012.
- kupní smlouvu na pozemek p.č. 1579 v k.ú. Ostopovice mezi Obcí Ostopovice jako prodávající a paní Simonou Markovou jako kupující za dohodnutou kupní cenu ve výši 6.800,- Kč a pověřuje starostu jejím podpisem.
- nabídku pana Milana Hubáčka ze dne 24. 5. 2012 na pozemek p.č. 1559 v k.ú. Ostopovice k záměru, který byl zveřejněn od 23. 5. 2012 do 15. 6. 2012.
- kupní smlouvu na pozemek p.č. 1559 v k.ú. Ostopovice mezi Obcí Ostopovice jako prodávající a panem Milanem Hubáčkem jako kupující za dohodnutou kupní cenu ve výši 7.200,- Kč a pověřuje starostu jejím podpisem.
- Smlouvu č. 014130000401/001 o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemenu a pověřuje starostu jejím podpisem.
- Návrh na úpravu výše odměn neuvolněných členů zastupitelstva.

Zastupitelstvo obce Ostopovice bere na vědomí:

- usnesení z jednání rady obce ze dne 5. 3., 26. 3., 16. 4., 30. 4. a 14. 5. 2012.

zapsal Ladislav Polcar

Předmájový slet na sokolovně, foto Petra Turečková

Den Země - jarmark na návsi

foto Jan Symon

Den Země - zahájení cyklistické sezóny

V pátek 20. 4. odpoledne začala v Ostopovicích u Brna cyklistická sezóna. Děti ze ZŠ i MŠ Ostopovice společně s rodiči vyjely do ulic. Každý měl kolo, koloběžku a ti nejmenší odrazedla všeho druhu, ale na co nikdo nezapomněl, byla reflexní vesta. Na začátek měli ti nejmenší připravenou módní přehlídku reflexních doplňků, kde si s policisty vysvětlili, jak důležité je být vidět v silničním provozu. Poté následovala vyjížďka za doprovodu policistů ze Speciální pořádkové jednotky na kolech v barvách policie a dopravních policistů, do které se zapojili i rodiče.

Po ukončení vyjížďky se děti rozběhly na stanoviště, kde plnily úkoly. Vyplňování dopravních testů, běh proti radaru, ošetření zraněného, správné přecházení přes přechod pro chodce, jízda zručnosti či jízda mezi kužely na invalidním vozíku, to byla stanoviště, kterými návštěvníci cyklojízdy museli projít.

V 16.00 hodin přišli na řadu dobrovolní hasiči ze Střelice, kteří dětem a rodičům předvedli, co se stane, když se do rozpáleného oleje přilije voda. Ukázka se všem tak líbila, že ji museli hasiči opakovat třikrát.

Poté se šlo opět na stanoviště. Na každém stanovišti dostávali soutěžící razítka a na konci akce si odnesli malé dárky. Děti velmi upoutala i jízda na invalidním vozíku, na kterém přijela mistryně republiky v hodu oštěpem Simona Kazdová s Martinem Poláškem, který byl mistrem české republiky v jízdě na 100 metrů na invalidním vozíku a nyní je trenérem dětí na Kociánce.

nrap. Petra Hrazdírová
Krajské ředitelství policie JmK
Preventivně informační oddělení

Teplé počasí láká cyklisty

Zima ukončila své panování a na řadu opět přichází teplé počasí. S tímto je spojen i zvýšený pohyb cyklistů na silnicích. Cyklisté by si měli uvědomit, že pro ně platí stejná pravidla v silničním provozu jako pro řidiče. Neměli by zapomínat na povinnou výbavu svého kola a před jízdou vždy kolo zkontrolovat (utažení matic a šroubů, stav pneumatik a jejich nahuštění, stav a funkčnost brzd, funkčnost osvětlení, napnutý a promazaný řetěz a čistotu odrazek).

Cyklistická přilba by měla být pro každého samozřejmostí (pro cyklisty mladší 18 let je povinná). Důležité je mít na kole i správné oblečení doplněné např. reflexními prvky, které jsou pro řidiče viditelné až na vzdálenost 200 metrů. Rodiče, nezapomínejte na to, že děti jsou na silnicích mnohem ohroženější. Jsou méně soustředěné a nedokážou dobře odhadnout a předvídat situaci, která může nastat.

POZOR - Alkohol či omamné látky neužívejte před jízdou, ale ani během ní. Pokud je cyklista pod vlivem takových látek, ohrožuje sebe i ostatní. V případě postihu je na něj pohlíženo jako na řidiče motorového vozidla!

Také je nutné myslet na to, že kolo při odstavení musíte zabezpečit proti krádeži. Určitě je potřeba připomenout, že cyklisté nesmí vjíždět v protisměru do jednosměrek (pokud to není dovoleno speciálním dopravním značením) a také že nesmí jezdit po chodníku či přejíždět přechod pro chodce.

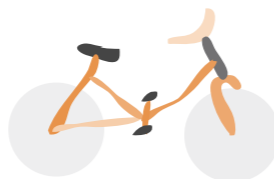
Povinnou výbavu jízdního kola tvoří zejména:

1. dvě na sobě nezávislé účinné brzdy
2. přední odrazka bílé barvy
3. zadní odrazka červené barvy
4. oranžové odrazky na obou stranách pedálů
5. boční odrazky na paprscích kol
6. zaslepení konců řídítek (zátkami, rukojetmi apod.)
7. zakončení ovládacích páček brzd, měničů převodů a rychloupínačů nábojů kol musí být obaleno materiálem pohlcujícím energii
8. uzavřené matice nábojů kol, pokud nejsou křídlové, rychloupínací nebo s krytkou konce náboje

Za snížené viditelnosti:

9. přední světlomet svítící bíle na vzdálenost nejdále 20 m (může svítit přerušovaně, je-li vozovka dostatečně a souvisle osvětlena)
10. zadní světlilna červené barvy, která může svítit přerušovaně
11. zdroj elektrického proudu – dynamo nebo baterie s kapacitou pro svícení na dobu 1,5 hodiny bez přerušení

nrap. Petra Hrazdírová
Krajské ředitelství policie JmK
Preventivně informační oddělení
foto: Jan Symon

Ostopovice olympijské

foto David Tuška a Jan Symon

Zatímco Londýn i celý zbytek sportovního světa ještě na největší událost sezóny teprve čeká, Ostopovice mají letošní olympiádu už za sebou. Pravda, program všech disciplín tohoto sportovního svátku se podařilo vměstnat jen do jediného odpoledne, ale medaile hřály stejně, jako by se o ně malí sportovci rvali celý rok. Po zahájení v amfiteátru s kulisami nedokončeného mostu říšské dálnice vyrazili malí sportovníci na cestu po jednotlivých sportovištích olympijského víceboje. Čekaly na ně nástrahy badmintonu, vzpírání, překážkového běhu, vrhu koulí, kanoistiky, střelby i gymnastiky. Dlužno dodat, že po jejich zdolání také zasloužená odměna. A tu v podobě úsměvů i slziček štěstí si pak odnesli i pořadatelé této oslavy dne dětí. Spolu s nimi i dětmi se těším zase na příští rok.

P.CH.

Muž, který sázel litinové stromy

Myšlenka železných stromů se zrodila před několika lety, když jsem procházel podzimní krajinou a sledoval podobnost rezavých železných konstrukcí a neolistěných stromů. Tato vizuální dualita je totiž na první pohled zaměnitelná. A fakt, že oba materiály mají naprosto opačné technologické kvality mi přišla jako zajímavá ironická metafora pro zpracování několika objektů. Měkkost a pružnost u skutečného kmene stromu, proti tvrdému a křehkému objektu z litiny.

Tvary stromů a jejich neolistěných větví navedly i modernistického abstraktního malíře Pieta Mondriana k jeho konstruktivisticky-minimalistickým kompozicím.

Až v roce 2011 se mi díky štěpánovským železárnám a Leoši Bočkovi povedlo odlít první stromy a keře, které jsem pak zrezivělé prezentoval pod názvem „Příroda je tvrdá!“ na několika výstavách v galeriích, kde některé z nich prorůstaly výstavními prostory a narušovaly jejich čistotu. Stále mne však lákala myšlenka vrátit takový strom zpět do krajiny tak, aby díky svému „maskování“ neublížil zvěři a nabyl ještě dalších významů.

Proto mi přišla vhodná idea nově vysázené aleje, ve které bude jeden identický kousek z litiny. Zatímco ostatní stromy porostou, objekt zůstane jako memento na dobu jejich výsadby. Bude názornou upomínkou na to, jak dlouho trvá, než se z malého „šlahounku“ stane skutečný strom.

Po dohodě se starostou Ostopovic Janem Symonem a o. s. „Nad Šelší“, kterého jsem též členem, jsem 23. 3. 2012 na okraji obce směrem k rybníčku Šelše realizoval tuto malou intervenci v krajině.

Tomáš Hlavenka, červen 2012

„maskovaný“ litinový stromek ve výsadbě aleje k rybníčku Šelše

Tomáš Hlavenka (*1977)

Vystudoval v ateliéru Environment na Fakultě výtvarných umění v Brně u ak. mal. Vladimíra Mertvy a Doc. MgA. Mariana Pally. Od roku 2008 působí na brněnské FaVU jako asistent v ateliéru Malba u česko – dánského malíře Tomáše Lahody.

Ve své práci Hlavenka došel k velmi osobitému a nezvyklému pohledu na svět. Inspiruje ho příroda, ale pohlíží na ni s nadsázkou i porozuměním. Dokáže se do ní vcítit. Jeho známé sochy hub ovlivnila na počátku svými zvláštními vlastnostmi muchomůrka hlízovitá, které se pro její bledost a zároveň prudkou jedovatost lidově říká smrtka. Později navrhl několikametrové objekty z polyuretanové pěny „Makromycos“ nebo skládal realistická houbařská zátiší z nalezených kamenů či originálním způsobem přepracovával chatařské samorosty.

V současné době autor přišel s novým tématem. Z litiny odlévá tvary stromků, větví a kořenů. Pak je nechává zrezivět, takže připomínají uschlé a mrtvé porosty některých částí našich a nejen našich hor. Tomáš Hlavenka jim říká tvrdá příroda, která však na první pohled připomíná zdroj inspirace. Jeho instalace připomínají lesní průhledy, stávají se zvláštní novou krajinou.

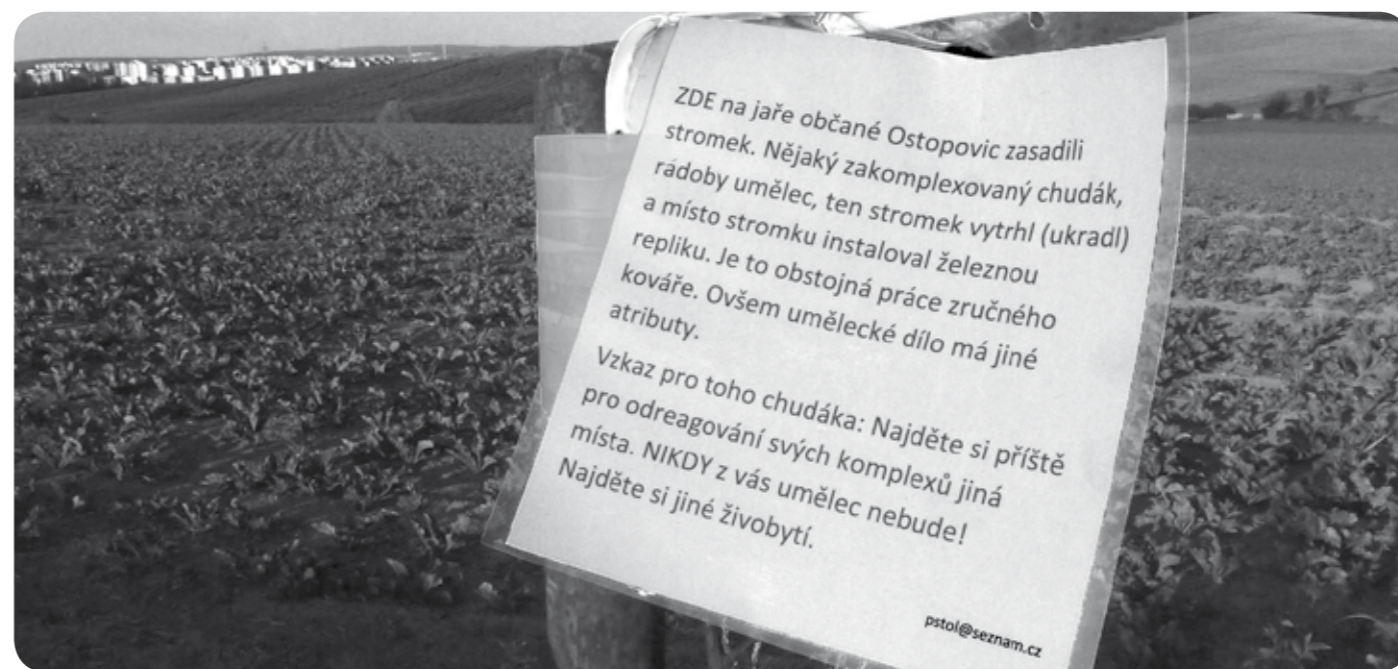
Hlavenka je též autorem houbařské berly v nedávno odvysílaném třináctidílném televizním seriálu „Na houby“ (režie: Pavel Jirásek, ČT Brno 2012) či kurátorem skupinové výstavy Houby v Brně, která proběhla začátkem letošního roku v brněnské Redutě. Jeho práce můžete po celý rok 2012 shlédnout na obálkách časopisu Veronica, zabývajících se ochranou přírody a krajiny, nebo na výstavě společně s obrazy Tomáše Lahody do 31. 8. v Muzeu Jindřichohradecka.

Jiří Machalický (red. zkráceno)
autor je kurátorem v Muzeu Kampa
na Sovových mlýnech v Praze

houbařská berla pro seriál „Na houby“

Dialog o „Umění“ iniciovaný obyvatelem Ostopovic

Dobrý den,
nedávno jsem si přečetl Váš vzkaz v aleji u Ostopovic. Dovolil bych si několik Vašich poněkud ukvapených názorů uvést na základě následujících faktů na pravou míru.

Celá akce byla provedena s vědomím starosty Ostopovic Jana Symona i s vědomím občanského sdružení „Nad Šelší“, kteří výsadbu aleje iniciovali. Já jsem též členem o. s. „Nad Šelší“. Stromek jsem tedy neukradl.

Nečinil jsem tak z nějakých zakomplexovaných pohnutek, jak píšete (nebo o tom alespoň nevím).

Má práce je založena na materiálové podobnosti rezivějící litiny a kmene skutečného stromku a na ironii v materiálovém posunu (měkkost, pružnost - tvrdost, křehkost). Jde o land artovou intervenci v krajině. Zatímco okolní stromky porostou, ten můj železný zůstane v původní podobě jako memento na dobu vysazení aleje. Dílem tedy není pouze litinový objekt, ale celá alej. Smyslem práce je upozornit diváka na to, jak dlouho trvá, než vyroste z malého proutku skutečný strom. Tak jak jsem předpokládal, instalace začala nabývat na vyznění, jakmile se okolní příroda zazelenala. V poslední době vzbuzuje časté diskuze a litinový stromek je již asi o 20 cm kratší než koncem března při výsadbě (není právě to projevem zakomplexovanosti?).

Ani v případě technologie výroby objektu s Vámi nemohu souhlasit. Protože je z litiny, nemůže být dílem „zručného kováře“, ale to považují už jen za nepodstatný detail.

Co se týká diskuze kolem hranic umění (co umění je a co už není), můžeme vnímat laicky subjektivně „co se mi líbí“ (to ale nemusí vždy sedět, pokud o problematice mnoho nevíme), nebo odborně z pohledu vývoje dějin umění. Umění land artu a umění ve veřejném prostoru je zde již asi 50 let, doporučil bych Vám podívat se na některé autory a díla a něco si o tomto žánru prostudovat.

http://cs.wikipedia.org/wiki/Land_art

Potěšující je pro mne na Vaši zprávu fakt, že jste mou práci sám zařadil do oblasti umění, aniž bych Vám tento názor nějak podsuoval.

Přeji pěkný den a vše dobré.
MgA. Tomáš Hlavenka

Dobrý den, pane Hlavenko,
děkuji za zajímavou reakci autora „skulptury“. Samozřejmě, musím s vámi souhlasit, že názory na to, co umění je a co není, se mohou hodně různit. Již svatý Augustin napsal, že ne vše, co je krásné, je umění, ale všechno umění musí být krásné, a naproti tomu Pablo Picasso řekl, že hodnota díla je definována jenom člověkem, který dílo vnímá, a neexistují žádná jiná obecně platná kritéria, co je a co není umění. Takže tím by mohla být debata dokončena. Ale... Vy jste se zmínil o land artu. Tedy o umění v krajině (jak je definoval již Jan Mukařovský - Studie estetiky, Karolinum Praha 1966). Tedy není to žádné novum, jde o postoje k artefaktu vytvářené v USA asi od roku 1957, v ČSR od roku 1960 (Adolf Hoffmeister, Otto Eckert) a jde spíše o různými způsoby rozšířené principy uměleckého díla daného do souvislosti s krajinou. (Environmental Art, Green Art atp.) Ovšem z hlediska teorie umění určitě nejde o náhražku přírodního živého objektu (zasazený stromek) úplně identickým objektem železným - byť by šlo o jakousi časoměrnou dokumentaci. Jde přinejmenším o hluboké nedorozumění. Kopírovat přírodní produkt úplně identickým „artefaktem“ v jiném materiálu není umění. A i kdybychom se bavili o funkci estetické (což je obsahem každé diskuse o umění), neobstojí Vaše dílo v obsahové funkci etické. (Tady bych se dokonce zastával již citovaného sv. Augustina.) Ten železný strom je prostě ošklivý, připomíná všechny vandalské akce primitivů, sprejerů, ničitelů, kterých jsme každý den svědky (také bohužel kolem jezírka Šelše), a vy k tomu přidáte, bohužel za přispění pana starosty, ještě další „dílo“. Promiňte, tady už nejde opravdu o spor kulturologický.

Omlouvám se, že poučuji, je to mé profesní „pokřivení“. Jsem totiž doktorem umění a docentem umělecké komunikace, přednášel jsem studentům (kromě jiného) i o land artu tak kolem let 1990-2000, potom jsem se začal věnovat spíše principům komunikace než samotným charakteristikám artefaktů, věnuji se více dopadům reklamy a PR na vnímání recipienty a věnuji se literatuře pro děti, v teorii i praxi, takže na land art se mi jaksí nedostává čas, prostě to není střed mých současných zájmů. A přiznávám, ani mne nenapadlo připisovat tomu kousku u Šelše přídomek „dílo land artu“, už proto, že to prostě takové dílo není.

Tolik na vysvětlení mého velmi negativního postoje k tě železným ohavnosti. A že jsem neodhadl technologii... to ano, práce s železem není a nebyl můj obor. To se omlouvám. Ten zářez do sloupku, to jsem ocenil jako umnou napodobeninu skutečnosti a o to víc mi bylo líto, že někdo věnuje tolik energie a zručnosti takové nicotnosti.

Peter Stoličný

Spolupráce není práce aneb Všichni za jeden provaz

V jarních měsících tohoto roku jsem byla nadšena z článku v jednom z brněnských deníků o postavení seniorů a dětí ve společnosti. Prý jsou si tyto dvě společenské skupiny vzdálené, jedna druhou nezajímá. Jako kdyby staří nikdy nebyli dětmi a děti se nikdy nechystaly zestárnout. Ze studia vývojové psychologie i ze života však vím, že tyto dvě generace jsou si velmi blízké. Rádi spolu komunikují, umí si užívat života, radovat se z maličkostí, rádi zpívají, rádi se setkávají s vrstevníky a mají spoustu zálib. Místní senioři mi v přípravách akcí a brigád nikdy nedali košem. Proč? Na to jsem se jich zeptala a níže máte vysvětlení. Děkuji Vám, milí senioři, je mi ctí s Vámi spolupracovat. Jste pro nás všechny vzorem pracovitosti a ochoty. Moc se všichni těšíme na společný červnový výlet.

P.T.

My starší, nebo také „dříve narození“, jsme strávili podstatnou část života v poněkud jiném režimu než vy. Když pomínu nesvobodu slova a nemožnost cestování, měli jsme také právo na práci a povinnost pracovat. Byla to jiná doba, pro většinu vás mladších těžko pochopitelná. Přesto ale v té době vyrůstaly naše děti a my jsme pro ně dělali všechno, co bylo v našich silách a možnostech, abychom z nich vychovali šťastné a slušné „dospěláky“. Nikdo z nás nebyl bohatý, tak jsme si zvykli pomáhat jeden druhému. Pomáhali jsme si v rodině, pomáhali jsme sousedům, přátelům, obci, v tělovýchovných jednotách, v různých spolcích. Dělali jsme dobrovolné brigády, nacvičovali s dětmi spartakiády, byli dobrovolnými trenéry, prostě byli jsme zvyklí společnosti dávat, každý co mohl, a dělali jsme to zadarmo. Tím se hlavně liší ta minulá „společnost našeho mládí“ od té současné, kde se stalo zvykem všechno přepočítávat na peníze. Nechci říct, že jsou takoví všichni, ale...

Toto je jeden z důvodů, proč pomáháme při různých akcích, které mají smysl, hlavně pro děti. Druhý důvod je v tom, že jsme rádi užiteční a hlavně ti starší nemají pocit, že jsou tu zbytečně a na obtíž. Prostě si tak ověřujeme, že jsme ještě pro společnost potřební. Takže nevím, jestli pak děkujete vy nám anebo my vám. V každém případě bychom byli rádi, kdybychom mohli v takovéto spolupráci pokračovat.

Jaroslav Coufal
předseda party seniorů z Ostopovic

Házenkářská sezóna 2011/2012

S koncem školního roku přichází i závěr a hodnocení letošní házenkářské sezóny. A jak už tomu bylo v těch několika předchozích, pod jejími úspěchy jsou podepsána hlavně družstva žáků. Děvčata se v krajské soutěži naučila už nejen střílet branky, ale i vyhrávat. Svou výkonnost a dovednosti už přiblížila dalším týmům a se svými soupeřkami už dokážou držet krok. Do družstva mužů přešli téměř všichni loňští dorostenci. Ti, kterým ještě nebylo 18 let, spolu s některými věkem ještě staršími žáky usilovali o co nejlepší umístění také ještě mezi juniory. V konečném pořadí jim patří 3. příčka.

Obě družstva žáků pak svou kategorií v jihomoravské oblasti ovládla a kluci se právem těšili na mistrovství republiky. Těm starším radost zkalilo zranění tahouna Tomáše Krejčíka z posledního utkání s Veselím.

Právě tato absence se pak promítla v jejich výsledku na republikovém šampionátu. Davida Rejdu a Matěje Krejčíka tak v útoku doplnil jedenáctiletý Honza Polcar a na střídání zbývali další mladší žáci Matěj Střelec a David Tuška. V obraně před brankářek Jakubem Fantou se střídali Martin Padrnos, Kryštof Lebeda, Jiří Sojka, Ondřej Gloza, Daniel Krajger a Radek Sojka. Kluci bojovali, rvali se do posledních sil, ale ty jim docházely rychleji než soupeřům. V prvním utkání tak podlehli domácímu Sokolu Krčín, aby ve druhém utkání po zlepšeném výkonu potrápili Studénku, nicméně na vítězství to stále nestačilo. Právě drama a první bodový zisk pak přinesl zápas se severočeským Mostem. Ještě na začátku druhé půle vedli naši o tři branky, ale soupeř střídáním pošetřil síly a pět minut před koncem se dostal do dvoubrankového vedení. Kluci

ale sebrali zbytky sil a dotáhli to na remízu. Další utkání s Vřeskovcemi a Baníkem Řevnice pak už body nepřinesla, a tak letos naši starší žáci odjžděli z mistrovství republiky s 6. místem. Titul zůstal ve východočeském Krčíně.

O týden později pak čekal stejný turnaj naše mladší žáky v Žatci. Z porážky od Dobrušky v prvním utkání se kluci oklepali a ještě v pátek odpoledne nastoupili

foto Jaroslav Střelec

k zápasu se Studénkou. Po tuhém boji se podařilo oplatit porážku z loňského boje o zlato a do tabulky turnaje zapsat dva body za vítězství. Ve třetím utkání s favoritem z Plzně-Újezdu plnili trenéři cíl nezranit se a dát šanci zahrát si celému týmu. Důležitý byl pak opět odpolední přímý soubor s pořádacím oddílem o bronzové medaile. V něm se žel dařilo více domácím, a tak po nedělní exhibici s týmem Modřan

odjžděli kluci ze severu Čech tentokrát s bramborovou medailí. Ale ať už s ní či bez ní patří všem těm, kdo nastupují na hřiště se znakem TJ Sokola Ostopovice na prsou, díky za jejich nasazení a úsilí o co nejlepší výkon. Ten můžete přijít podpořit třeba v té následující sezóně – odstartuje v září. A když se přímo na utkání nedostanete, určitě se o nich něco dozvíte na stránkách www.tjsokolostopovice.cz.

P.CH.

Máme za sebou první rok

Už tomu bude rok, co jsme se s velkou radostí a očekáváním stěhovali do nové školy. Právě před rokem jsme opouštěli provizorní prostory – pro MŠ ve staré budově, pro ZŠ na ZŠ Svážná.

Rok v novém je pro nás jako chvilka. Máme za sebou úspěšné nastěhování a postupné zabydlování prostor. Máme za sebou rok výuky, kdy žáci nemuseli dobíhat na autobus, aby stihli vyučování včas. Máme za sebou mnoho akcí a společně strávených chvil. Máme za sebou rozšíření školky na 3 třídy (současných 73 žáků) a úspěšný zápis do ZŠ (do prvního ročníku půjde 23 žáků).

Co máme před sebou? Od září by do školky a školy mělo docházet 150 dětí, díky dotaci obce se bude postupně instalovat nový nábytek a vybavení, bude pokračovat úprava školní zahrady. Škola bude i nadále plnit svoji hlavní funkci – kvalitně vzdělávat a vychovávat naše děti. Přidanou hodnotou je využívání prostor pro místní komunitu – škola by měla sloužit všem zájemcům. Děkuji především všem zaměstnancům školy za spolupráci a ochotu dělat věci nad rámec svých povinností. Děkuji rodičům za vstřícnost, nadšení i konstruktivní kritiku. Děkuji všem spolupracovníkům, partnerům a vedení obce za podporu a spolupráci. Přeji nám všem a hlavně našim dětem, aby prázdniny (dovolená) byly chvílemi zaslouženého odpočinku. A pokud si vzpomenete na školu a třeba se na ni budete trošičku těšit, je to pro nás ta nejlepší odměna.

PS: Jsem rád, že mé články mohou být stále kratší. Vychováváme si své nástupce – naše žáky, kteří se v rámci školní redakční rady vrhli do práce a píšou o fungování školy vlastní články. Tímto jim opět děkuji.

Petr Juráček, ředitel školy

Mezinárodní den dětí

Mezinárodní den dětí se slaví každoročně 1. června. U příležitosti dne dětí jsou pořádány různé společenské a sportovní akce. Den dětí má upozornit světovou veřejnost na práva a potřeby dětí. Svátek se slaví v mnoha zemích světa.

Oslavu dne dětí navrhla v roce 1949 Mezinárodní demokratická federace žen, Mezinárodní odborové sdružení učitelů a Světová federace demokratické mládeže. Mezinárodní den dětí se poprvé slavil 1. června 1950 ve více než 50 zemích celého světa. Pevné datum, tedy 1. červen, bylo stanoveno až na mezinárodní konferenci pro ochranu dětí v roce 1952.

Matěj Kraus, 5. ročník

Šikana

Rozdělili jsme se do skupinek. Pan psycholog nám rozdál papír a my jsme měli psát ke klíčovému slovu pavučinu. Ty body byly různé. Já jsem měl klíčové slovo: **Proč agresor šikanuje.** Měli jsme tam napsané: Závist, slávu, osobní problémy atd.

Z hodiny si odnáším to, že bych neměl nikoho šikanovat. Že bych mohl někoho šikanovat, ale ani bych o tom nevěděl. Že kdyby to šlo, tak bych se mohl zastat někoho, koho někdo šikanuje.

Matěj Kraus, 5. ročník

Šikana

Šikana je stále ubližování úmyslné, legrace je to tehdy, když se oba cítí zábavně. Ve středu k nám přišel psycholog s tím, že si budeme povídat o šikaně. Začalo to povídáním, co si o ní myslíme. Bavili jsme se, co to ta šikana je, a na závěr jsme napsali otázku a k ní odpovědi, které ostatní napadly. A hodina skončila. Z celé hodiny jsem si odnesla mnoho informací, ale hlavně, že šikana je stále úmyslné ubližování, legrace je to až tehdy, když se oba cítí zábavně. Někdy si ani nemusím uvědomit, že mu ubližuju, ale po čase to poznám.

Lucie Chlupová, 5. ročník

I Praha má své „speaker corners“ (na Staroměstském náměstí přednáší Matěj Kraus)

Bosonožský běh z pohledu vítěze

Sportu zdar!!! 4. 5. 2012 jsem se zúčastnil již potřetí Bosonožského běhu, který jsem podruhé vyhrál. Možná to je kvůli tomu, že každý všední den valím do školy, abych ji stihl. Bosonožský běh je jednou za rok, a tak mám dost času na kvalitní trénink.

Jan Řehořka, 4. ročník

Den matek

Den matek je den, kdy vzdáváme počtu našim matkám. Slaví se v různé dny na mnoha místech po celém světě. V České republice připadá Den matek na druhou květnovou neděli. V tento den dávají děti svým matkám dárky, většinou vlastnoručně vyrobené. Jeho původ je už ve starověkém Řecku, kdy se slavil svátek plodnosti a matek, spojený s uctíváním pohanské bohyně Rhey = Kybelé, matky bohů.

Myšlenka mezinárodních a pravidelných oslav tohoto svátku vznikla ve 20. století, roku 1907. Na počest Anny Reeves Jarvisové, která bojovala za práva matek. O pět let později vyhlásil tehdejší prezident USA Woodrow Wilson první oficiální oslavu Dne matek, konající se druhou květnovou nedělí.

V Československu se začal slavit tento svátek v roce 1923. Jeho propagátorkou byla Alice Masaryková. Po druhé světové válce byl zatlačen do pozadí komunisty propagovanými oslavami Mezinárodního dne žen, ve zkratce MDŽ (slaveného vždycky 8. března), ale i přesto se dál v některých rodinách připomínal. Po roce 1989 se opět začal slavit veřejně.

Tento den doplňuje Den otců, který oslavuje otce a slaví se vždy třetí nedělí v červnu.

Lucie Chlupová, 5. ročník

Praha stověžatá z pohledu účastníka

27. května ráno jsme měli sraz u vlakového nádraží v Brně. Nastoupili jsme do vlaku a jeli jsme asi dvě a půl hodiny. Do Prahy jsme dojeli v 10.15 a šli jsme na Václavské náměstí. Na Václavském náměstí jsme viděli sousoší svatého Václava, u kterého byli další patroni a ti se nazývají: sv. Ludmila, sv. Anežka, sv. Prokop a sv. Vojtěch. U sochy sv. Václava jsem četla referát o Václavském náměstí. Zapamatovala jsem si, že Václavské náměstí se původně jmenovalo Koňský trh a že má délku 682 metrů. Pak jsme šli na ulici, která se jmenuje Na Příkopě, kde je Prašná brána. Dále jsme šli přes ulici Celetnou, která nás zavedla na Staroměstské náměstí, kde je Orloj. Dále jsme šli na Karlův most, který jsme přešli, a šli k Chrámu svatého Mikuláše. Chrám sv. Mikuláše je na ulici Nerudova, tou ulicí jsme šli až k Pražskému hradu. Z Pražského hradu jsme se šli podívat na Katedrálu sv. Víta. Od Katedrály sv. Víta jsme šli k Loretě a odtud na Petřín. Tam jsme mohli do zrcadlového sálu nebo na rozhlednu. Nakonec jsme jeli autobusem domů a bylo to super!

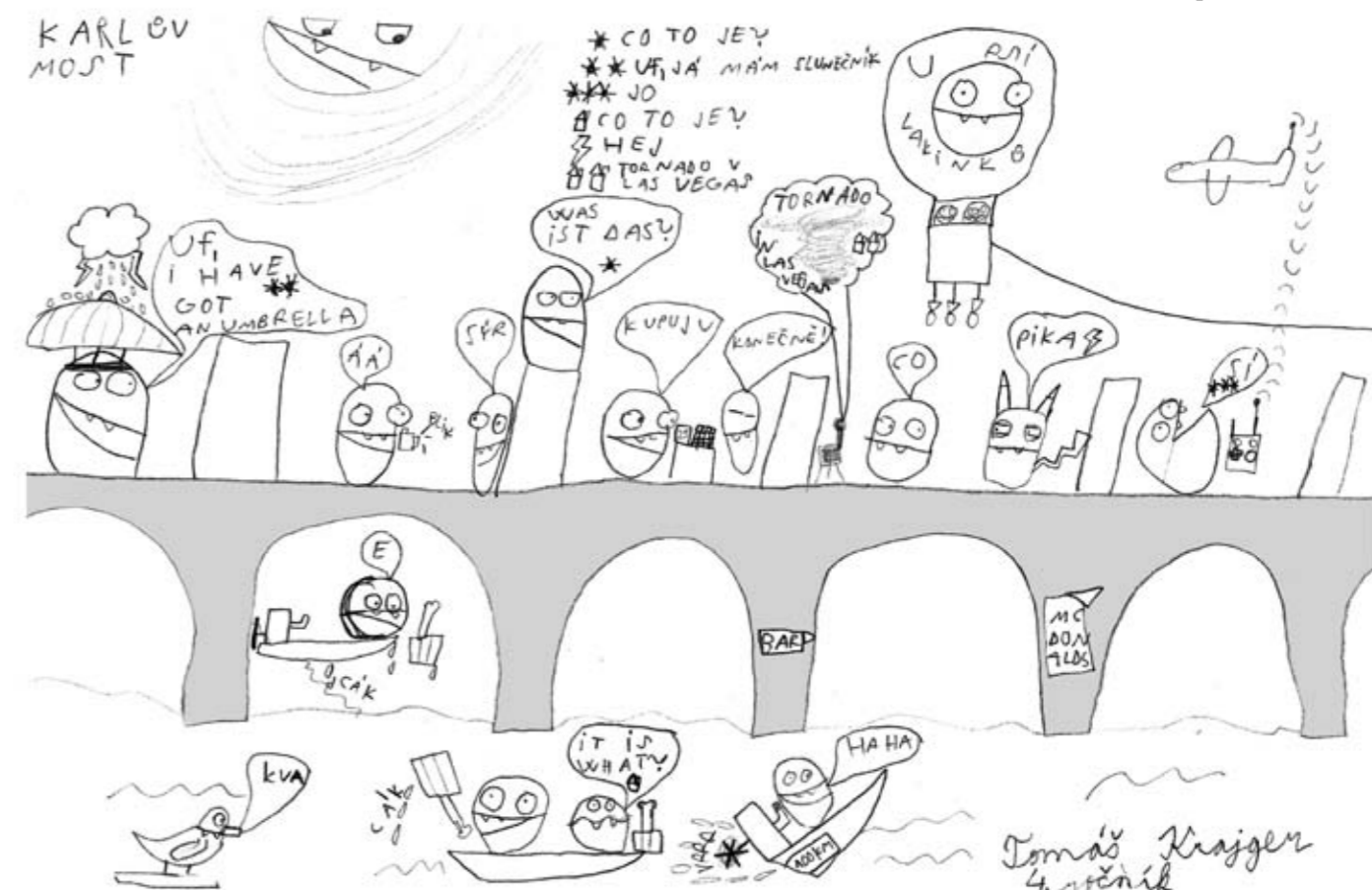
Natálie Putnová, 4. ročník

... a z doslechu

27. 5. 2012 jeli někteří z pátého a většina čtvrtého ročníku do Prahy. Jeli tam vlakem. Když přijeli, šli na Václavské náměstí. Uprostřed Václavského náměstí je socha sv. Václava a kolem něj jsou sochy sv. Ludmily, sv. Anežky, sv. Vojtěcha a sv. Prokopa. Je dlouhé 700 metrů. Dříve se jmenovalo Koňský trh. Potom šli k Prašné bráně. Prašnou bránu nechal postavit Karel IV. z rodu Lucemburků. Bylo to opevnění Starého města a pod ním byl příkop. Dále šli na Staroměstské náměstí, které je nejstarší náměstí v Praze. Měří 1 hektar a stojí na něm Orloj a socha mistra Jana Husa, který byl upálen 6. 7. 1415 v Kostnici, protože se mu nelíbila církev. Šli přes Karlův most, který nechal postavit Karel IV. První kámen položil roku 1357, 9. 7., v 5 hodin a 31 minut. Byl postaven místo tehdejšího mostu královny Judity, který strhla povodeň. Je to most přes Vltavu. Potom šli na Petřín, kde bylo dříve popraviště. Dále šli na Pražský hrad, který nechal opravit Karel IV. Bylo to panovnické sídlo. Uvnitř hradu se 21. 11. 1344 zahájila stavba katedrály sv. Víta. Pražský hrad se začal stavět r. 880 za vlády Bořivoje.

Adéla Kopečková, 5. ročník

Co se děje ve školce

Další tři měsíce již uběhly a děti se mohou pochlubit několika dalšími obrázky ve svých památníčcích (děti v MŠ mají založené památníčky, kam kreslí akce pořádané MŠ, případně i ZŠ, pokud se účastní – pozn. autorky). Za zmínku jistě stojí Vítání jara, kde na děti a zcela jistě i rodiče nejvíce zapůsobilo vynášení Morany; dále pak Den Země, kde si děti zkusily jízdu na kolech, odrážedlech a kolo-běžkách na silnici v doprovodu policejní složky, aby si tak osvojily základy silničních pravidel, a rovněž byl přichystán i další doprovodný program. Velkým dnem pro naše děti se stala besídka ke Dni matek, kde předvedly svým maminkám, že ve školce se jen nehraje, ale i učí. Pro velký úspěch u dětí i maminek je třeba zmínit výlet parníkem na hrad Veveří; hodně našich malých Myšek vyčerpáním po cestě zpátky usnulo. Na očekávaný Den dětí jsme na pozvání majitelů vyrazily na Podskalní mlýn, kde se nám dostalo vřelého přivítání s občerstvením, umožněna nám byla naučná prohlídka zvířat a pro ty naše větší otrkanější děti - Žabky - projížďka na koni. Musíme ovšem poděkovat společnosti BusLine za to, že nás na výlety a divadla vozí svými autobusy, které řídí velmi milí, chápatí a ochotní řidiči. Díky tomu máme zajištěn bezpečný převoz až 73 dětí a jejich paní učitelek, abychom se tak vyhnuly přesunu po rušné silnici. A na závěr: Víte, co mi dnes řekla jedna naše Myška? „Paní učitelko, kdy zase budete hrát divadlo?“ Tím myslela, kdy bude zase Narozeninový den, o kterém paní učitelky hrají dětem představení - jako vždy vtipné a poučné, což zabírá dalších pár stran v památníčcích. V červnu se ještě rozloučíme s předškoláky a školním rokem soutěžemi a táborem na školní zahradě. Na další informace o dění v MŠ se opět těšte po prázdninách.

Loučí se s vámi Žabky, Ježci a Myšky.

za MŠ Petra Borková

Což takhle o něčem napsat?

Ostopovický zpravodaj hledá nové tvůrce. Rádi bychom stávající redakční radu rozšířili o další přispěvatele, do svého týmu proto hledáme redaktora/redaktorku. Máte-li chuť zapojit se do tvorby zpravodaje, ať jen příležitostně nebo trvale, a nabídnout svůj pohled na dění v obci ostatním, ozvěte se na: evidence@ostopovice.cz

Jak být in, cool a jiné holčičiny

Příměstský tábor pro děvčata 7-14 let, 23.-27. 7. 2012

Milá děvčata, připravila jsem pro vás veselý týden, který společně strávíme v naší škole, naučíme se nové věci, jako např. batikování, výrobu šperků, háčkování, budeme malovat, uděláme si módní přehlídku s líčením, účesy a focením. Nezapomeneme ani na zdravý životní styl, tancování, cvičení na balonech... Navštívíme město Brno, s prohlídkou podzemí, zajdeme si do našeho lesa, kde nás čeká opékání špekáčků, malování mandal...

Pokud vás nabídka osloví, tak pište na e-mail: sarkakopec@seznam.cz nebo pošlete sms: 608 275 770
letáček najdete na: www.zsostopovice.cz
V ceně 1200,- Kč je zahrnuto: materiály, občedy, pití, vstupné + jízdné
Příhlášky posílejte nejpozději do konce června 2012
Ve spolupráci s MŠ a ZŠ Ostopovice